

loves revision i indeværende rigsdagssamling.

Hertil kommer iøvrigt, at man såvel inden for ungdomsskolekommissionen som i ministeriet må anse det for lidet hensigtsmæssigt at søge en principiel revision af den nævnte lov foretaget på nærværende tidspunkt, hvor regeringens bestræbelser i så høj grad samler sig om at søge statens udgifter begrænset mest muligt. Den foreskrevne revision må nemlig uden tvivl efter sin bestemmelse føre til øgede udgifter for statskassen, idet formålet med revisionsbestemmelsen har været at sikre ungdomsundervisningens yderligere udbredelse, ligesom det i det hele næppe vil være muligt at foretage en principiel revision af loven om ungdomsundervisning uden samtidig at gennemføre visse udgiftsforøgende reformer, idet det må være staten magtpåliggende og i det lange løb næppe heller samfundsmæssigt uøkonomisk at gøre en øget økonomisk indsats på dette felt.

Trods ministeriets varme ønske om en revision af ungdomsskolelovene og derigennem tilvejebringelse af forbedrede forhold for ungdomsundervisningen og dennes udbredelse i videst muligt omfang, forbundet med visse fritidsforanstaltninger, så har man dog som foran berørt ment at måtte afstå fra at søge den planlagte principielle revision gennemført nu under den nuværende vanskelige økonomiske situation.

I henhold til det således anførte må ministeriet anse det for heldigst at udskyde revisionen af den nævnte lov, og man skal derfor foreslå, at lovens § 30 ændres, således at fristen for lovens forelæggelse for rigsdagen til revision udsættes til rigsdagssamlingen 1952—53, idet man dog, såfremt kommissionens arbejde måtte kunne tilendebringes og forholdene iøvrigt tale derfor, så vidt muligt vil forelægge ændringsforslag allerede i rigsdagssamlingen 1951—52.